

РЕШЕНИЕ

№ 2695

гр. София, 20.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **1046** по описа за **2022** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на И. С. Ц. от [населено място], чрез. адв. Х., срещу Решение № 20226008 от 31.12.2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 134-ти състав, по НАХД № 6112/2021 г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 20-4332-017010/02.10.2020 г., издадено от Началник група „Пътна полиция“ (ОПП) към Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП;

В жалбата са изложени доводи за отмяна на постановеното съдебно решение като незаконосъобразно и неправилно, поради нарушение на материалния закон. Излагат се доводи, че неправилно СРС не е кредитирал част от показанията на свидетелите и по този начин не е изяснена напълно фактическата обстановка. На следващо място се твърди, че в своите мотивите СРС изложил довод за намаляване на наложената санкция, но в диспозитива на решението е потвърдил изцяло НП, съставляващо съществено процесуално нарушение. Претендира, че неправилно са

отнети и контролни точки. Позовава се на приложението на чл. 28 от ЗАНН.

В съдебно заседание, касаторът, чрез адв. Х. моли решението на СРС да се отмени като неправилно и да се постанови ново, с което да се отмени НП.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура-прокурор Ц., изразява становище за неоснователност на жалбата и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е частично основателна.

Районният съд е установил от фактическа страна, че на 22.06.2020 г., около 05:45 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]И. Ц. управлявал л.а „Волво“ с рег. № 241 М 063, като при извършена проверка било установено, че разрешението за временно движение с №[ЕИК] е с изтекла валидност на 05.01.2020г.

Посоченото обстоятелство било възприето от св. В. В. - мл. автоконтрольор при ОПП - СДВР, който намерил, че е налице нарушение на разпоредбата на чл. 140 от ЗДвП и съставил против Ц. АУАН № GA 205048/22.06.2020г. Препис от АУАН бил връчен на нарушителя на датата на съставянето му, като същият бил подписан без възражения.

В срока по чл. 44 от ЗАНН не постъпили писмени възражения срещу така съставения АУАН.

При така изложената фактическа обстановка е издадено и НП № 20-4332-017010/02.10.2020 г., от Началник група „Пътна полиция“ към СДВР, с което е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Посочените фактически обстоятелства се установяват от събраните по делото доказателствени материали: гласните доказателства, съдържащи се в показанията на разпитаните свидетели по делото, както и от приобщените по надлежния процесуален ред на чл. 283 от НПК писмени доказателства. Правилно са били кредитирани от въззивния съд показанията на св. В. В. като логически и непротиворечиви. Правилно показанията на св. Р. са частично кредитирани и следва да се ценят в духа на близките отношения с административно наказаното лице.

Въз основа на събраните доказателства, СРС е направил извод, че НП е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. Приел е, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН.

Така постановеното решение е валидно, допустимо, но неправилно.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС.

Правилен е изводът на СРС, че нарушението на нормата на чл. 140 от ЗДвП е

доказано по несъмнен начин, както и участието на нарушителя в него и неговата вина. Съгласно чл. 140 от ЗДвП, „по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места“. Всеки водач на МПС е длъжен да осигури съответствието на управляваното от него превозно средство с изискванията на закона.

В конкретния случай извършеното нарушение е съставомерно по чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, който предвижда наказание лишаване от право за управление на моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и глоба от 200 до 500 лв. за водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или което е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер. Конкретната форма на изпълнителното деяние заедно със съответната му правна квалификация са посочени в НП, поради което не е нарушено правото на лицето да разбере за извършването на какво административно нарушение е санкционирано.

Настоящият съдебен състав споделя изложените в съдебния акт на СРС мотиви досежно изменение на наказателното постановление като се намали размера на наложената глоба до законоустановения минимум от 200лв. Въззивният съд обаче, не е пренесъл своята воля и при изписването на диспозитива на решението, поради което, същото следва да бъде отменено и съответно изменено НП.

Не е налице маловажен случай. Критериите за маловажност на случая следва да се преценят през призмата на вредните последици, конкретните обстоятелства и степента на обществена опасност. В случая, конкретното нарушение на правила за движение по пътищата не може да се определи като такова с ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. При установени ясно и категорично задължения на водача за управление на автомобили по пътищата, отворени за обществено ползване, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места, конкретните причини и обстоятелства при извършване на нарушението от страна на касатора не могат да имат превес пред безспорно установеното съзнателно неизпълнение на тези задължения, още повече че срока на временната регистрация е изтекъл един месец и половина преди установяване на нарушението. Водачите на МПС, които управляват автомобили по пътищата, отворени за обществено ползване, следва да имат повишено внимание и да изпълняват стриктно задълженията си като водачи, предвид, че с поведението си биха могли да причинят увреждане на здравето и да застрашат живота на останалите участници в движението. Ето защо неизпълнението на предписаните норми за поведение и нарушаването на правилата за движение по пътищата, не може да се квалифицира като маловажно. В случая не са налице и обективни обстоятелства, изключващи обществената опасност на конкретното противоправно деяние.

По отношение на отнетите контролни точки следва да се отбележи, че отнемането на контролни точки не е санкция, която подлежи на самостоятелно обжалване, а фактическо действие с контролно-отчетен характер, което изпълнява предупредителна (по отношение на водачите) и информационно-статистическа (от гледна точка на контролните органи) функция. При отнемане на контролни точки съответният административен орган действа в условията на обвързана компетентност, като поведението му задължително следва факта на налагане на наказание за извършено нарушение. Отнемането на контролни точки няма самостоятелен характер и действията на административния орган по отбелязване на отнемането им е в

зависимост от наличието на влязло в сила наказателно постановление и наложеното с него наказание. С влизане в сила на наказателното постановление, се отнемат и предвидените контролни точки (по арг. от разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. за определяне първоначалния максимален размер на контролните точки, условията и реда за отнемането и възстановяването им, списъка на нарушенията, при извършването на които от наличните контролни точки на водача, извършил нарушението, се отнемат точки съобразно допуснатото нарушение, както и условията и реда за издаване на разрешение за провеждане на допълнително обучение). Отнемането на контролни точки не фигурира нито сред принудителните административни мерки, нито сред наказанията по ЗДвП, респективно ЗАНН, поради което не подлежат на самостоятелно обжалване.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X - ти касационен състав,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ Решение № 20226008 от 31.12.2021 г. по НАХД №6112/2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 134-ти състав, и вместо него постановява:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 20-4332-017010/02.10.2020 г., издадено от Началник група в отдел „Пътна полиция“ СДВР, с което е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, като намалява размера на наложената глоба на 200 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.